

det først modtagne afflaende Svar, var enigt i, at Legatet ikke egnede sig til Eftergivelse af de 6 pCt. Arveafgift. Andrageren formener nu, at det her omhandlede Legat snarere burde jvnstilles med Legater i belgørende Sjemed end med Legater til Enkeltmænd og derfor turde være vel kvalificeret til den ansøgte Eftergivelse. Af Grundlovsbestemmelsen om, at den evangelisk-lutheriske Kirke er den danske Folkkirke og som saadan understøttes af Staten, maa formentlig med Føje kunne sluttes, at Legater, stænkede af private til Fremme af Folketjensens Formaal, saaledes som Tilfældet er med det foreliggende, mindst i samme Omfang som de i Belgørenhedsøjemed bortgivne bør fritages for denne Skat. Andrageren tvivler ikke om, at Afslaget, hvorfor ingen Grunde ere anførte, hviler paa en administrativ Praksis, men beder om Rigsdagens Støtte til af de anførte Grunde at faa denne Praksis forandret. Administrationen skal have erklæret, at det i Henseende til den af det trufne Afgørelse ingen Forskel gør, om Arveafgiften skal udredes af Legatet eller af Boet, og naar det sidste her er bestemt i Testamentet, er det kun stet af praktiske Grunde.

Udvalget gør ingen Indstilling.

49. Fra forhenværende første Jhrværker ved Bornholms Tøjhus M. B. Madsen om Erstatning for Tab ved Lønningsslov for Hæren af 25de Juli 1867. (Indbragt den 15de Januar 1894 af Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds, Blem).

Andrageren har de i 27 Aar — fra 1855 til 1882 — da han har været ansat ved Bornholms Tøjhus, haft en aarlig Pengeindtægt af 761 Kr. 47 Ore. Ifølge Lønningssloven af 25de Juli 1867, ved hvilken han ikke kom i Betragtning, vilde der være tilkommet ham en aarlig Løn af 984 Kr., hvilken Løn hans Eftermand i Tjenesten ogsaa fik. Det er for dette Tab af 222 Kr. 53 Ore aarlig i Aarene 1867—82 han nu beder om Rigsdagens Hjælp til at faa Erstatning af Statskassen, idet han tillige henviser til Utilstrækkeligheden af Pensionen, 650 Kr. 40 Ore i hans høje Alder, til en langvarig og kostelig Sygdom og til de forholdsvis betydelige Udgifter, han har haft ved for nylig efter Lægeraad at maatte flytte tilbage til Bornholm. Angaaende sit Forhold i Tjenestetiden henviser han til en Række rosende Vidnesbyrd fra forejatte.

Allerede af den Grund, at Andragendet ikke ses at have været hos Krigsministeren, gør Udvalget ingen Indstilling.

50. Fra forhenværende Forpagter af „Ernstpris“ C. S. Vinde af Kjærsgaard om yderligere Erstatning af Statskassen for lidt Tab ved Sygdom blandt hans Kreaturer (Indbragt den 17de Januar 1894 af Folketingsmanden for Viborg Amts 3dje Valgkreds, Sloth).

Andrageren, som i Tiden fra Juni 1886 til December 1889 mistede 102 Stykker Hornvæg ved ondartet Katarthfeber, fik i Maj Maaned 1891 som Erstatning for sit Tab 6,000 Kr. udbetalt af Statskassen, efter at et af ham til Folketinget indgivet Andragende var blevet henvist til Indenrigsministerens Undersøgelse. (Till. B. 1889—90, Sp. 731—32, Folketingsindsenden 1889—90 Sp. 3382—86 samt Till. A. 1890—91 Sp. 3039—40, Tillægsbevillingslovsforslaget). Dette Beløb var forholdsvis saa lille, at han paa ny i November 1893 indgav et Andragende til Indenrigsministeriet, hvorpaa han har faaet Afslag. Han anslaar sit Tab til 24,000 Kr. og henviser særlig foruden til det i det tidligere Andragende anførte til, at han i Afspærringstiden i 3 Sommer ikke kunne benytte alle Græsmarkerne til Afgræsning, og til, at de kostbare Forjøg, som Veterinær-fysikus og den ansatte Dyrlæge forgæves foretog for at hindre Sygdommens Udbredelse